Metody Sztucznej Inteligencji Wykład 3: **Już nie leniwe, ale naiwne**

dr inż. Paweł Ksieniewicz Katedra Systemów i Sieci Komputerowych

 $\underline{3}$ kwietnia $\underline{2019}$

Regresja liniowa

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

Prosta regresja liniowa.

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

Prosta regresja liniowa.

Wartość zmiennej objaśnianej (zależnej) staramy się wyznaczyć (określając jej zależność) na podstawie zmiennej objaśniającej (niezależnej).

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

Prosta regresja liniowa.

Wartość zmiennej objaśnianej (zależnej) staramy się wyznaczyć (określając jej zależność) na podstawie zmiennej objaśniającej (niezależnej).

Nie stosujemy tego pojęcia, bo jest mylące z zależnością statystyczną.

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

Prosta regresja liniowa.

Wartość zmiennej objaśnianej (zależnej) staramy się wyznaczyć (określając jej zależność) na podstawie zmiennej objaśniającej (niezależnej).

Nie stosujemy tego pojęcia, bo jest mylące z zależnością statystyczną.

- → Pozwala nam na:
 - × Określenie relacji pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi.

Próbuje modelować zależność pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi, dopasowując równanie liniowe do zbioru obserwacji.

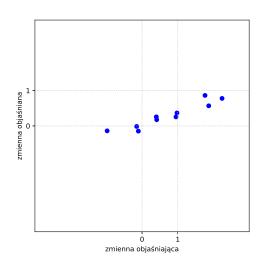
Prosta regresja liniowa.

Wartość zmiennej objaśnianej (zależnej) staramy się wyznaczyć (określając jej zależność) na podstawie zmiennej objaśniającej (niezależnej).

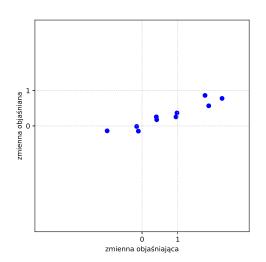
Nie stosujemy tego pojęcia, bo jest mylące z zależnością statystyczną.

- → Pozwala nam na:
 - × Określenie relacji pomiędzy dwiema zmiennymi losowymi.
 - × Określenie czy dwie zmienne losowe są od siebie istotnie zależne statystycznie.

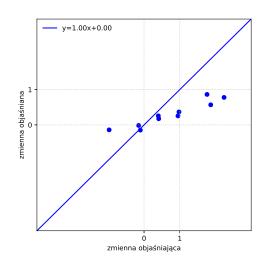
Regresja liniowa

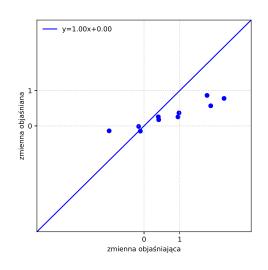

Regresja liniowa

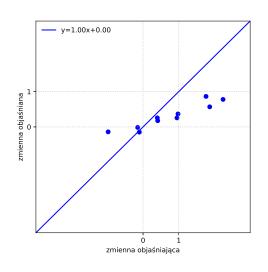
Załóżmy, że zmienną objaśniającą będzie znormalizowana liczba godzin spędzonych w pracy, a objaśnianą znormalizowana liczba wypalanych dziennie papierosów.

 \hookrightarrow Linia najlepszego dopasowania.

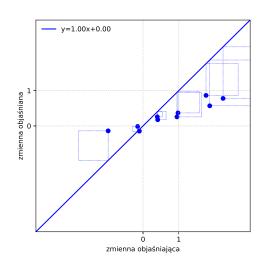
$$y = ax + b$$

→ Linia najlepszego dopasowania.

$$y = ax + b$$

- $\times a$ współczynnik kierunkowy (slope)
- \times b wyraz wolny (intercept)

→ Linia najlepszego dopasowania.

$$y = ax + b$$

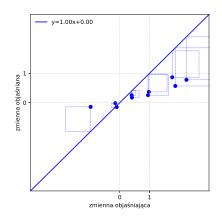
- $\times a$ współczynnik kierunkowy (slope)
- \times b wyraz wolny (intercept)

```
def linear_regression(x, y):
    n = len(y)
    mean_d, mean_y = np.mean(x), np.mean(y)

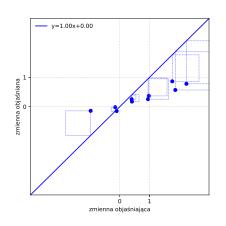
SS_xy = np.sum(x * y) - n * mean_y * mean_x
SS_xx = np.sum(x * x) - n * mean_x * mean_x

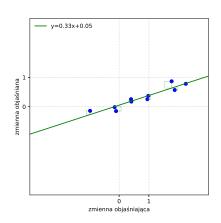
a = SS_xy / SS_xx
b = mean_y - a * mean_x
return a, b
```

Regresja liniowa — metoda najmniejszych kwadratów

Regresja liniowa — metoda najmniejszych kwadratów

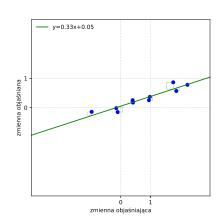

 $\rightarrow a > 0$: dodatnia korelacja ze zmienną objaśnianą (stymulanta),

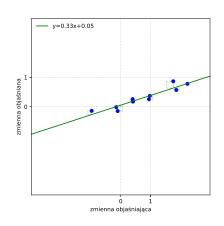
- $\rightarrow a > 0$: dodatnia korelacja ze zmienną objaśnianą (stymulanta),
- \Rightarrow a < 0: ujemna korelacja ze zmienną objaśnianą (**destymulanta**),

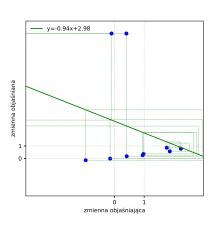
- $\rightarrow a > 0$: dodatnia korelacja ze zmienną objaśnianą (stymulanta),
- \Rightarrow a < 0: ujemna korelacja ze zmienną objaśnianą (**destymulanta**),
- $\Rightarrow a = 0$: zmienna niezależna od zmiennej objaśnianej.

Regresja liniowa

Regresja liniowa

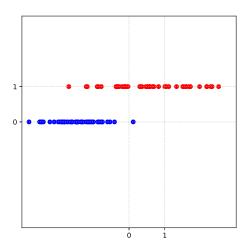

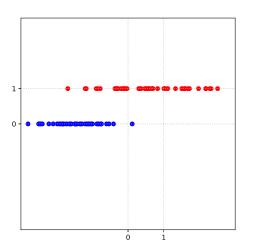
Model regresji logistycznej przyjmuje rzeczywiste wejścia i dokonuje predykcji prawdopodobieństwa przynależności do klasy.

- Model regresji logistycznej przyjmuje rzeczywiste wejścia i dokonuje predykcji prawdopodobieństwa przynależności do klasy.
- \hookrightarrow Jest to klasyfikator binarny.

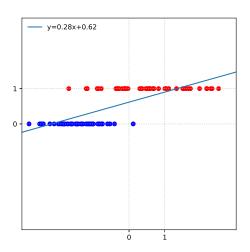
- Model regresji logistycznej przyjmuje rzeczywiste wejścia i dokonuje predykcji prawdopodobieństwa przynależności do klasy.
- → Jest to klasyfikator binarny.
- To, że nazywa się regresją, nie znaczy, że służy do rozwiązywania zadania regresji.

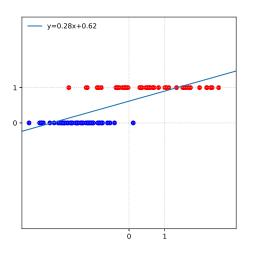
- Model regresji logistycznej przyjmuje rzeczywiste wejścia i dokonuje predykcji prawdopodobieństwa przynależności do klasy.
- \hookrightarrow Jest to klasyfikator binarny.
- To, że nazywa się regresją, nie znaczy, że służy do rozwiązywania zadania regresji.
- → Nie mamy dla niej, jak dla regresji liniowej, prostego równania, a nareszcie musimy **dopasować model**.

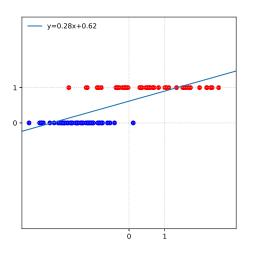

→ Tym razem dysponujemy zbiorem obserwacji z dychotomiczną funkcją celu.

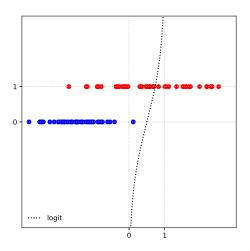

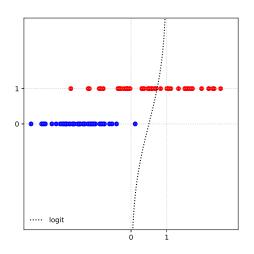

→ Teoretycznie moglibyśmy skorzystać tutaj z regresji liniowej.

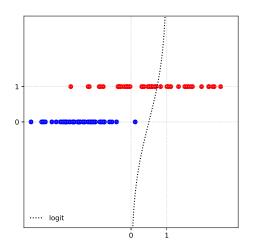

- → Teoretycznie moglibyśmy skorzystać tutaj z regresji liniowej.
- → Dlaczego nie?

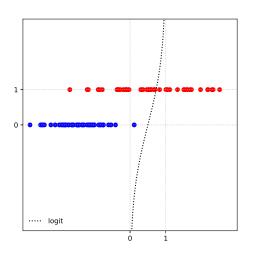

 \hookrightarrow W 1934 Bliss wymyślił funkcję probit. Nie przyjęła się

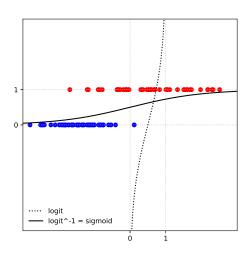

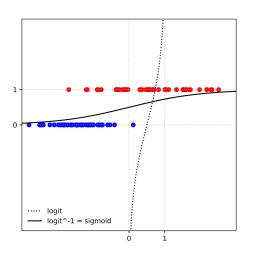
→ W 1934 Bliss wymyślił funkcję probit. Nie przyjęła sięze względu na złożoność obliczeniowa.

- → W 1934 Bliss wymyślił funkcję probit. Nie przyjęła sięze względu na złożoność obliczeniową.
- \rightarrow W 1944 Berkson wpadł na logit.

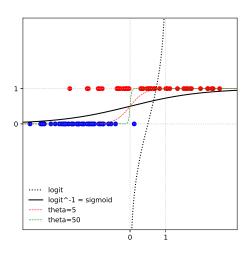
$$logit(z) = log \frac{z}{1 - z}$$

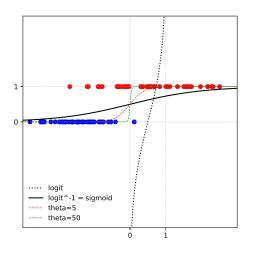

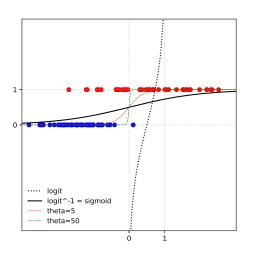
 $\hookrightarrow\,$ Funkcja sigmoidalna

$$logit^{-1}(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

→ Tym razem dopasowujemy krzywą wyznaczaną przez funkcję sigmoidalną.

- → Tym razem dopasowujemy krzywą wyznaczaną przez funkcję sigmoidalną.
- Poszukujemy takiego parametru θ, będącego mnożnikiem zmiennej objaśniającej, który zminimalizuje różnicę pomiędzy predykcją i zmienną objaśnianą.

1 Wybierz startową wartość θ :

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

3 Wylicz gradient jako średnią wartość iloczynu skalarnego zbioru uczącego i różnicy pomiędzy h a zbiorem etykiet:

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

3 Wylicz *gradient* jako średnią wartość iloczynu skalarnego zbioru uczącego i różnicy pomiędzy h a zbiorem etykiet: $\mathbf{Y} \cdot (h-u)$

$$gradient = \frac{X \cdot (h - y)}{n}$$

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

3 Wylicz gradient jako średnią wartość iloczynu skalarnego zbioru uczącego i różnicy pomiędzy h a zbiorem etykiet: $\mathbf{Y} \cdot (h-u)$

$$gradient = \frac{X \cdot (h - y)}{n}$$

4 Zredukuj θ o iloczyn gradientu i współczynnika kroku:

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

3 Wylicz *gradient* jako średnią wartość iloczynu skalarnego zbioru uczącego i różnicy pomiędzy h a zbiorem etykiet:

$$gradient = \frac{X \cdot (h - y)}{n}$$

4 Zredukuj θ o iloczyn gradientu i współczynnika kroku:

$$\theta = \theta - gradient \cdot lr$$

1 Wybierz startową wartość θ :

$$\theta = 0$$

2 Wyznacz h – wartość funkcji sigmoidalnej dla iloczynu skalarnego zbioru uczącego i θ :

$$h = X \cdot \theta$$

3 Wylicz *gradient* jako średnią wartość iloczynu skalarnego zbioru uczącego i różnicy pomiędzy h a zbiorem etykiet:

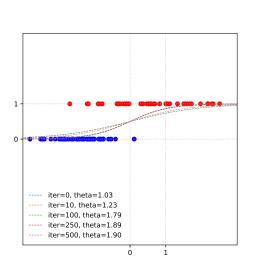
$$gradient = \frac{X \cdot (h - y)}{n}$$

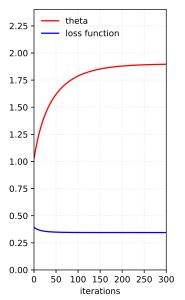
4 Zredukuj θ o iloczyn gradientu i współczynnika kroku:

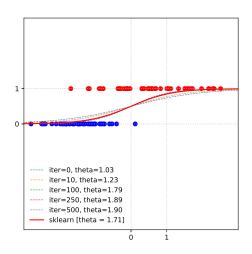
$$\theta = \theta - gradient \cdot lr$$

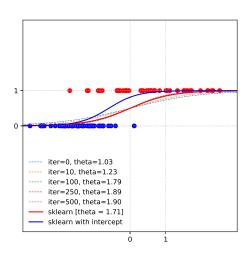
5 Wróć do 2 jeśli nie wyczerpał się limit iteracji.

```
def sigmoid(z):
    return 1 / (1 + np.exp(-z))
\mathbf{def} logistic regression (X, y):
    num iter = 500
    learning rate = 0.2
    theta = np.ones(X.shape[1])
    for i in range (num iter):
        z = np.dot(X, theta)
        h = sigmoid(z)
        gradient = np.dot(X.T, (h - y)) / y.size
        theta -= learning rate * gradient
    return theta
```


 \hookrightarrow Zmienna objaśniana musi być dychotomiczna (klasyfikacja binarna).

- Zmienna objaśniana musi być dychotomiczna (klasyfikacja binarna).
- Zakłada brak błędów pomiaru, a więc obserwacje odstające silnie wpływają na jej wynik.

- Zmienna objaśniana musi być dychotomiczna (klasyfikacja binarna).
- Zakłada brak błędów pomiaru, a więc obserwacje odstające silnie wpływają na jej wynik.
- Warto pozbyć się silnie skorelowanych ze sobą cech, aby uniknąć przeuczenia.

- Ymienna objaśniana musi być dychotomiczna (klasyfikacja binarna).
- Zakłada brak błędów pomiaru, a więc obserwacje odstające silnie wpływają na jej wynik.
- Warto pozbyć się silnie skorelowanych ze sobą cech, aby uniknąć przeuczenia.
- Potrafi nie dojść do żadnych rozsądnych wniosków (nie osiągnąć konwergencji).

~~~

Naiwny klasyfikator bayesowski

 $\sim\sim$

$$P(h|x) = \frac{P(x|h)*P(h)}{P(x)}$$

$$P(h|x) = \frac{P(x|h) * P(h)}{P(x)}$$

 $\rightarrow$ P(h) — prawdopodobieństwo zajścia hipotezy h (a priori),

$$P(h|x) = \frac{P(x|h) * P(h)}{P(x)}$$

- $\rightarrow$ P(h) prawdopodobieństwo zajścia hipotezy h (a priori),
- $\hookrightarrow P(x)$ prawdopodobieństwo x,

$$P(h|x) = \frac{P(x|h)*P(h)}{P(x)}$$

- $\rightarrow P(h)$ prawdopodobieństwo zajścia hipotezy h (a priori),
- $\rightarrow P(x)$ prawdopodobieństwo x,
- $\rightarrow P(x|h)$ prawdopodobieństwo wystąpienia x, kiedy zajdzie h,

$$P(h|x) = \frac{P(x|h)*P(h)}{P(x)}$$

- $\rightarrow P(h)$ prawdopodobieństwo zajścia hipotezy h (a priori),
- $\rightarrow P(x)$ prawdopodobieństwo x,
- $\rightarrow P(x|h)$ prawdopodobieństwo wystąpienia x, kiedy zajdzie h,
- $\rightarrow P(h|x)$ prawdopodobieństwo a posteriori.

Naiwny klasyfikator bayesowski (i)

 $\hookrightarrow$ Celujemy w wyliczenie prawdopodobieństwa a posteriori (P(h|x) na podstawie prawdopodobieństwa a priori (P(h)) oraz P(x) i P(x|h).

Naiwny klasyfikator bayesowski (i)

- $\hookrightarrow$ Celujemy w wyliczenie prawdopodobieństwa a posteriori (P(h|x)) na podstawie prawdopodobieństwa a priori (P(h)) oraz P(x) i P(x|h).
- Algorytm <u>Naive Bayes</u> to prosta metoda wykorzystująca prawdopodobieństwo przynależności każdej z cech wzorca do klasy.

Naiwny klasyfikator bayesowski (i)

- $\hookrightarrow$ Celujemy w wyliczenie prawdopodobieństwa a posteriori (P(h|x)) na podstawie prawdopodobieństwa a priori (P(h)) oraz P(x) i P(x|h).
- Algorytm <u>Naive Bayes</u> to prosta metoda wykorzystująca prawdopodobieństwo przynależności każdej z cech wzorca do klasy.
- Upraszcza on obliczenia zakładając, że wpływ różnych cech na prawdopodobieństwa przynależności do klas jest niezależny. **To właśnie jego naiwność.**

Naiwny klasyfikator bayesowski (ii)

Prawdopodobieństwo przynależności do klasy na podstawie wartości cechy nazywamy prawdopodobieństwem warunkowym.

Naiwny klasyfikator bayesowski (ii)

- Prawdopodobieństwo przynależności do klasy na podstawie wartości cechy nazywamy prawdopodobieństwem warunkowym.
- Iloczyn prawdopodobieństw warunkowych po cechach określa prawdopodobieństwo przynależności do klasy całego wzorca.

Naiwny klasyfikator bayesowski (ii)

- Prawdopodobieństwo przynależności do klasy na podstawie wartości cechy nazywamy prawdopodobieństwem warunkowym.
- Iloczyn prawdopodobieństw warunkowych po cechach określa prawdopodobieństwo przynależności do klasy całego wzorca.
- Najczęściej wyjaśniamy go na przykładzie cech jakościowych, ale bardziej przydatna jest jego ilościowa wersja.

Teleturnieje takie mądre

Deska Galtona

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa

$$\varphi(x|\mu,\sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\Pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

30/39 .

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa

$$\varphi(x|\mu,\sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\Pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

 $\hookrightarrow x$ — zmienna objaśniana

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa

$$\varphi(x|\mu,\sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\Pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

 $\rightarrow x$ — zmienna objaśniana

 $\hookrightarrow \mu$ — wartość oczekiwana

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa

$$\varphi(x|\mu,\sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\Pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

 $\rightarrow x$ — zmienna objaśniana

 $\rightarrow \mu$ — wartość oczekiwana

 $\, \hookrightarrow \, \sigma$ — odchylenie standardowe

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa

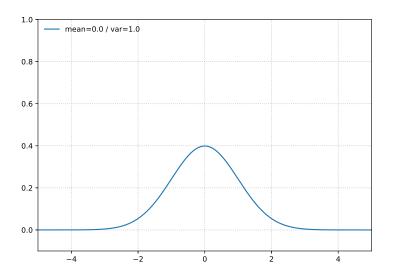
$$\varphi(x|\mu,\sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\Pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

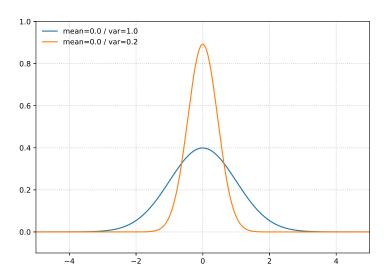
 $\rightarrow x$ — zmienna objaśniana

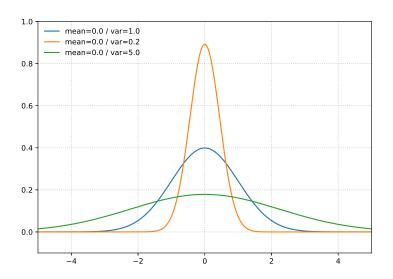
 $\rightarrow \mu$ — wartość oczekiwana

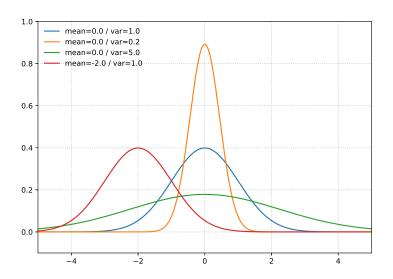
 $\, \hookrightarrow \, \sigma$ — odchylenie standardowe

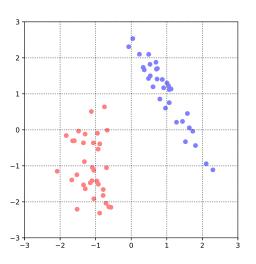
 $\hookrightarrow \sigma^2$ — wariancja

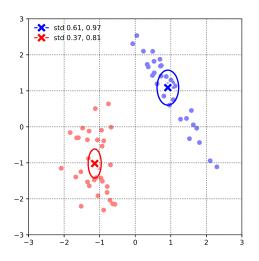

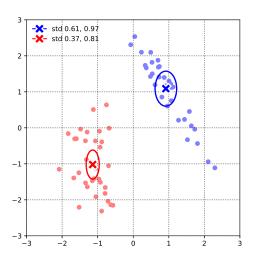

Dysponujemy zbiorem uczącym składającym się z dwóch cech ilościowych.

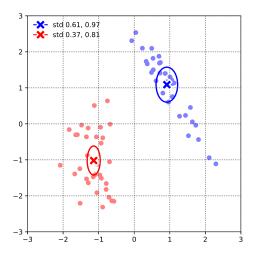

→ Dla każdej z klas problemu wyznaczamy statystycznie jej:

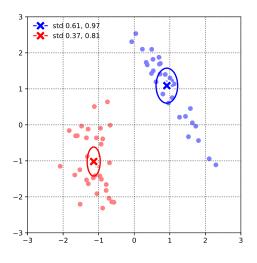

→ Dla **każdej z klas** problemu wyznaczamy statystycznie jej:

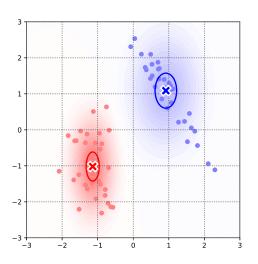
 $\times$ centroid,

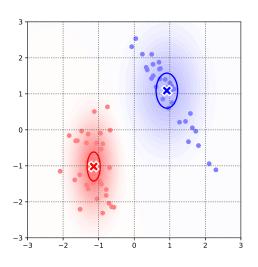
- → Dla każdej z klas problemu wyznaczamy statystycznie jej:
  - $\times$ centroid,
  - odchylenie standardowe przynależących do niej wzorców.

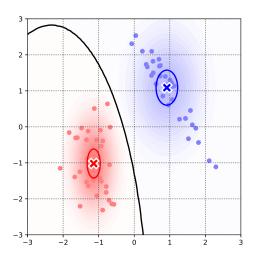
- → Dla **każdej z klas** problemu wyznaczamy statystycznie jej:
  - × centroid,
  - odchylenie standardowe przynależących do niej wzorców.
- Parametry wyliczamy osobno dla każdej cechy.

Na każdy centroid klasy nakładamy funkcję potencjałową zgodną z rozkładem normalnym.

- Na każdy centroid klasy nakładamy funkcję potencjałową zgodną z rozkładem normalnym.
- → Jak bardzo spójna z prawdziwymi danymi jest to konstrukcja?

Granica decyzyjna przebiega w punkcie, w którym potencjały prawdopodobieństwa się równoważą. $\sim\sim$

Co daje nam naiwność?